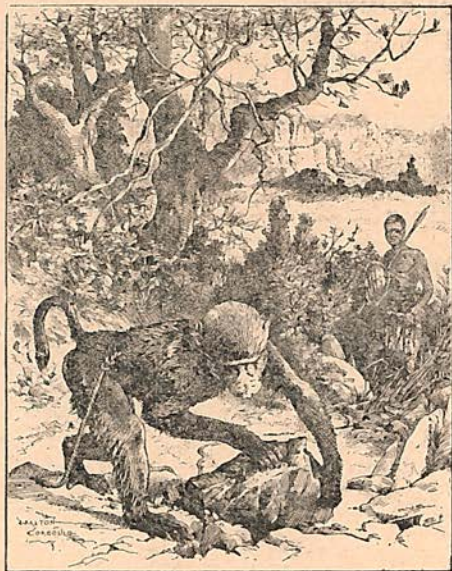

Съ любопитство слугата гледалъ отдалечъ какъ ще се свърши борбата между маймуната и отровното влѣчуго. Съ голѣма мъжа маймуната прѣмѣстила камѣка, но змия подъ него не намѣрила. Види се, отишла е на друго мѣсто за ловъ.

На утрото маймуната пакъ избѣгла на полето. Пратили слугата пакъ да я дири. Този пътъ той я намѣрилъ на същото мѣсто да крѣщи и да върти нѣщо изъ въздуха. Отъ начало си помислилъ, че майму-

ната си играе съ нѣкоя прѣчка.

По едно врѣме тя замахнала ядовито и го ударила силно о голѣмия камѣкъ, слѣдъ което го пустнала на земята. Това било змията. Тя била тежко наранена и не можала да бѣга. Слѣдъ първата побѣда маймуната почнала да я удря съ едри камѣни и я смазала съвсѣмъ. Тогавата се върнала въ кѣщи доволна и радостна.

